

Ἔτει σωτηρίῳ 1541, τοῦ Χιτζρὲ 948.

Μηδὲν οὖν διαπραξαμένου τοῦ Ἐπιτρόπου Σοφί-Μεχμέτ-Πασσᾶ εἰς τὴν Οὐγγρίαν ἐκστρατεύει μόνος ὁ σουλτάν Σουλεϊμάν. Οἱ Νέμτζοι ἀκούσαντες τὸν ἐρχομὸν τοῦ φεύγουσι νύκτωρ καὶ ἀφήκαν τὰ τόπιά τους. Ὁ Βεζιρὸς διώξας αὐτοὺς φονεύει διαπερῶντας τὸν Δούναβιν. Ὁ Σουλεϊμάν εἰσέρχεται ἀναίμακτῳ εἰς τὴν Βούδην, καὶ προφάσει λαθόμενος τῆς μικρᾶς ἡλικίας τοῦ ὀρφανοῦ Στεφάνου, ὡς ἀναξίου εἰς τὸ δικεῖν, πέμπει σὺν τῇ μητρὶ εἰς τὴν Τρανσυλθανίαν, καὶ κατακρατήσας τῆς Βούδης διορίζει πασᾶν ἐν αὐτῇ τὸν Σουλεϊμάν, διορίζει καὶ καθὴν διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ μεταβαλὼν τὰς ἐκκλησίας εἰς τζαμία, ἀφείδ δὲ καὶ γιαννιτζάρους φύλακας, ἐπανέρχεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τὸν Ἀντιοχείας Δωρόθεον Γ', πατριαρχεύσαντα ἔτη εἴκοσι καὶ θανάοντα, διεδέχθη Ἰωακείμ Γ'.

Ἔτει σωτηρίῳ 1542, τοῦ Χιτζρὲ 949.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Φοάντζας Ἐρρίκος Β', καταπολεμούμενος ὑπὸ τοῦ καὶ τῶν Ἰσπανῶν δεσπόζοντος βασιλέως τῶν Νέμτζων Κάρολου Ε', ζητεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ σουλτάν Σουλεϊμάν διὰ ῥέσθως. Διὰ πέμπει τὸν ἀρχιθαλάσσιον αὐτοῦ Βαρθολόμειον κατὰ τῆς Ἰσπανίας, αὐτὸς δὲ ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Οὐγγρίας ὑποτάσσει πόλεις αὐτῆς ἑξῆς, καὶ μεταβάλλει τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν εἰς τζαμία. Ἐπανακάμπτων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νικητὴς καὶ θριαμβεύων μανθάνει τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Μεχμέτ, λυπεῖται τὰ μέγιστα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν χωρὶς ἀλλά καὶ μὲ σιωπὴν καὶ λύπην μεγάλην.

Ἔτει σωτηρίῳ 1543, τοῦ Χιτζρὲ 950.

Διὰ ἐνθῆμισιν τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ διὰ ἀνάπασιν τῆς ψυχῆς του κτίζει ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὸ τζαμί ὄπερ ὠνόμασε Σεχζαδὲ-τζαμιτὶ σὺν ταῖς περὶ αὐτὸ οἰκοδομαῖς, ὡς φαίνεται καὶ τὴν σήμερον, καὶ τελειώνει εἰς ἔτη τρία.

Στρατιώτης τις τοῦνομα Ἰγνάτιος Λογιόλας, ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Πομπηίουπόλεως περὶ τὰ σκέλη πληγείς καὶ μὴ δυνάμενος ἔτι στρατεύεσθαι, εἰς σπῆλαιόν τι ἀναχωρεῖ κἀκείθεν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπελθὼν χάριν προσκυνήσεως καὶ ἐπανακάμψης ἐκ Παλαιστίνης, περὶ τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων καταγίνεται ἐν Κομπρούτῳ, Σαλαμαντικῇ καὶ Παρισίοις, καὶ μέγιστρος τῶν τεχνῶν χειροτονεῖται. Εἶτα σὺν ἀνδράσι δέκα, ἐπιστημῶν καὶ γραμμάτων εἰδήμοσιν, εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθὼν ἐπὶ τοῦ πάπα Παύλου Γ' ἐπεκύρωσε τὸ τάγμα τὸ λεγόμενον τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἰησοῦ, προτιθέμενος τέλος τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω προτροπὴν τῶν ψυχῶν ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ χριστιανικῇ διδασκαλίᾳ, πρὸς ἐπαύξεισιν τῆς πίστεως,